

Lovni turizam 2.

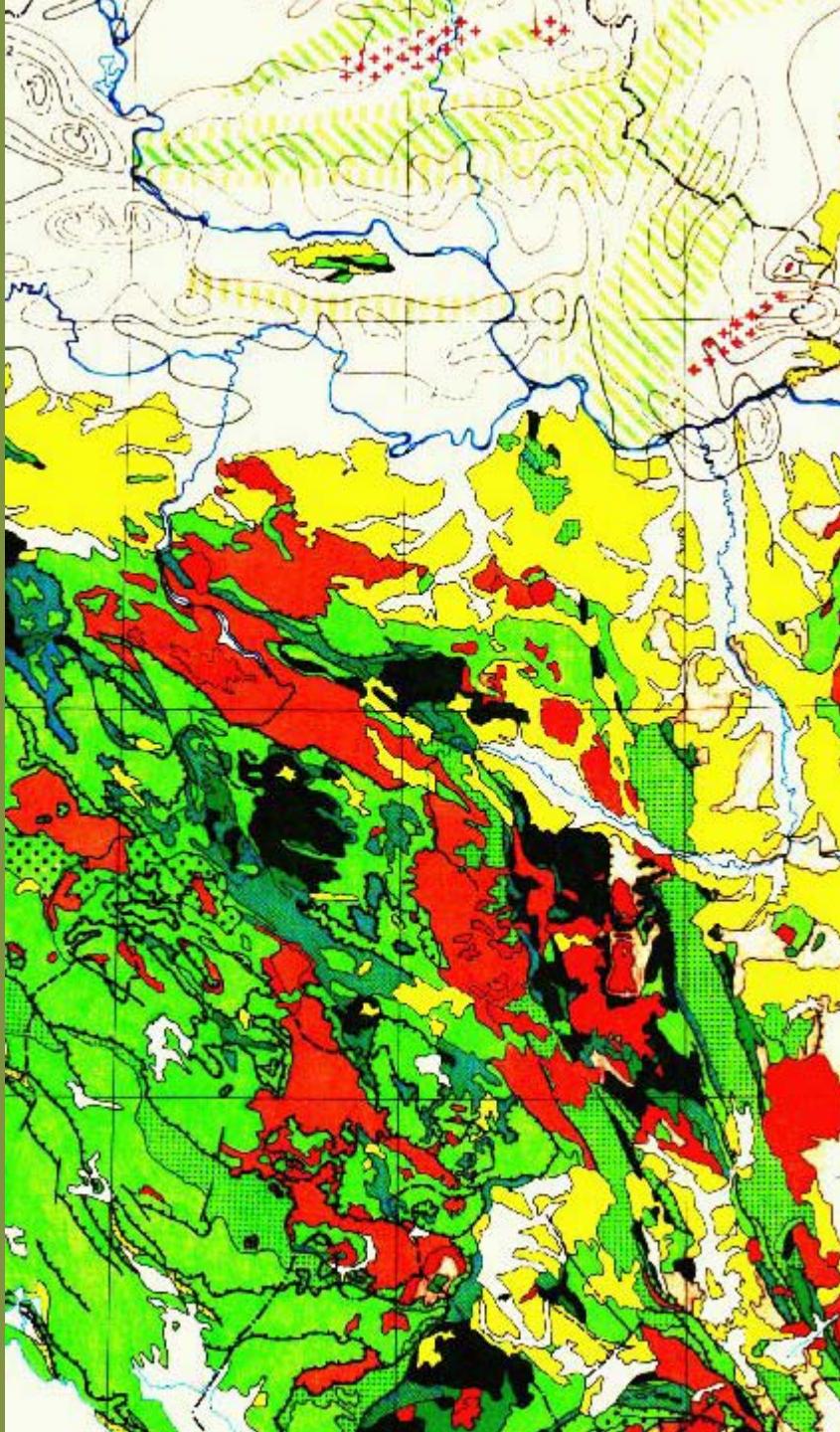
ofioliti

vulkaniti

baziti

ultramafiti

Fizičko geografske karakteristike Balkanskog poluostrva

- Geološki sastav (sedimentne stene (pesak, les, krečnjaci), metamorfne kristalaste stene(gnajs i dr.) i vulkanske stene
- Reljef: mlade venačne planine, stare gromadne planine, lesne zaravmi i terase, peščare rečne doline, reljef morske obale

Biogeografske vrednosti Balkana

- Endemske vrste u Balkanskim flornim elementima (relikti – 2500, Dalmacija 2300 autohtonih vrsta)
- Holarktička oblast – susreću se mediteransko p., evrosobirsko-američko p., irano-turansko p. i alpijsko-visokonordijsko područje
- Značajna horizontalna i vrticalna rasčlanjenost
- Od Peloponeza prema severu razlikuju se pojasevi listopadne hrastove i zimzelene vegatacije
- Obale mora i ostrva (u Grčkoj i unutrašnji delovi) - zimzelena i tvrdolisna vegetacija - u unutrašnjosti na to se nadovezuje submeditreanska listopadna vegetacija (kserofilne šume)
- Severno od Dinarskih kraških masiva u brdovitim predelima Bosne i Hrvatske šume hrasta kitnjaka i graba, a dalje prema velikim rekama (Sava, Dunav, Dobrudža) nestaju šume i prelaze u stepsku vegetaciju

Biogeografske vrednosti Balkana

- Iznad hrasta: pojas bukve i jele (600-800 m) na visinama iznad 2000 m (Snežnik/Slovenija – Stara Planina/Istok – Bugarska).
- Pojas kleke 2200 – 2600m
- Pojas travne vegetacije
- Goleti, kraških panina (Slovenija, Hrvatska, Bosna i Crna Gora)

Sredozemna vegetacija na Balkanu

- egejske i zapadnoturske kserofilne (otporne na sušu) i mešovite šume
- ilirske listopadne šume
- pindske mešovite šume
- tirensko-jadranske kserofilne i mešovite šume

Šumska vegetacija Srbije

- Pripada kontinentalno biljno-geografskoj regiji
- slabije pošumljene zemlje Evrope sa samo 27% šumskih površina

1. Nizijski pojas (područja aluvijalne ravni Vojvodine, Posavine, Pomoravlja, Timočke krajine i Kosova polja) – šume hrasta lužnjaka, jasena, topole i vrbe, a u sušnijim predjelima Vojvodine dominiraju stepe
2. Brdski (kotlinski) pojas (veliki deo Srbije južno od Save i Dunava) – šume sladuna i cera, hrasta kitnjaka i pitomog kestena.
3. Brdski (montanski) pojas – bukove i bukovo-jelove šume, a na kraškim podlogama i šume munike. Na toplim padinama ima i šuma hrasta kitnjaka.
4. Pretplaninski i planinski pojas – u nižem potpojasu prevladavaju bukove šume, šikare i smrekove šume, a u višem niske klekovine bora krivulja i bukve, vrištine i šikare planinske ive.
5. Visokoplaninski pojas – područja viša od 2500 m s hazmofitskom vegetacijom golih kamenajra, te mikrovegetacijom lišajeva na strmijim stijenama.

Životinjski svet

- Staništa: kopno, kopnene vode, more
- Veoma bogat životinjski svet u odnosu na Evropu
- Regije životinjskog sveta: Mediteranska, planinska i panonsko vlaška
- Krupna divljač: medvedi, divokoze, vukovi divlje svinje
- Sitna divljač u nizijama
- Srna i jelen i u planinskim i u nizijskim predelima
- Medvedi su imali značajne populacije u planinama Bugarske pa i Rumunije
- Lovni tereni Dolenjsko, Gorski Kotar, Kordun, Lika, Karpatsko-balkanske planine, rodopske planine
- Donji tokovi reka i močvarni tereni (Delta Dunava, Skadarsko jez. Priobalne močvare u Albaniji...)